

ฉันจนโง่ทวน คำพังเพย และ แชว

หมอดอกษร ม ถัง ร

หมอดอกษร ม ม้า

1"มดแดงแฝงพวงมะม่วง" ห่วงและหวง
แม่พุ่มพวง ดวงใจ หมายถึงใครว่า
คนใกล้ชิดสนิทสนม ใครจะมา
ไม่ยอมให้ ชายต่างหน้า มาแย่งชิง

2"มะกอกสามตะกร้า ปาไม่ถูก "
หลายลูกล่อ ลูกชน ชุกชนยิ่ง
คนตลบ ตะแลง พลิกแพลงจริง
ช่างกรอกกลิ้ง เหลือใจ ไล่ไม่ทัน

3"มะนาวกลมกลิ้ง ไม่มีใครกลิ้ง"
"หนามแหลม ไม่มีใครเสียม"ยอดเยี่ยมนั้น
ปฏิกฎาน ไหวพริบ ไร่เทียมทาน
ความเชี่ยวชาญ สรรค์สร้าง ช่างในเอง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

1)"มดแดงแฝงพวงมะม่วง" ห่วงห่วงหา
รักน้ามน.....ลั่นอุรา.....ทะนุถนอม
วาสนาด้อย.....น้อยนิด.....ซิดมดอม
ก้อยินยอม.....พร้อมใจ.....ไม่ทุกข์ตรม

2)"มะกอกสามตะกร้า....ปาไม่ถูก "
พอบุญปลูก...ถูกต้อนหนา...มาติดหล่ม
เดี๋ยวนี้หรือ.....ที่มะลือ.....คืออารมณ์
กรประนม...ก้มหน้าหงอ...รอคอยเธอ

3)"มะนาวกลมกลิ้ง ไม่มีใครกลิ้ง"ถึงไร่เทียม
หนามแหลม ไม่มีใครเสียม"เยี่ยมเสมอ
คนเก่งเอง.....เก่งแต่เกิด.....เก่งเลิศเลอ
นานนานที่.....ที่ได้เจอ.....เพื่อรำพัน

ต้นทูน้อย.....มีค้อยแจ่ม.....ก้อเก่งได้
เพียรเข้าไว้ มาดหมายเล็ง เก่งสร้างสรรค์
เห็นมาเยอะ...เจอะมากมาย...ให้รู้กัน
ความเก่งนั้น..ท่านสร้างเอง...เก่งจริงแท้

โกวิท ธีรวิโรจน์

4"มั่งมีในใจ เล่นไบบนบก"
เที่ยวหยิบยก ผกผัน กันเหมาะเหม็ง
สร้างวิมาน ในอากาศ วาดเอาเอง
หวังโหวงเหวง เกรงว่าลุ่ม ไม่สมใจ

5"มากขี้ควายหลายขี้ช้าง"ช่างมากมี
แต่สิ่งที่มีประโยชน์ ไยหุดหาย
มีมากมาย แต่ไร้ค่า ระอาใจ
ควรใส่ใจ ใฝ่แต่ดี มีคุณจ้ง

6"มากหอมมากความ มากคนก็มากเรื่อง"
อาจขัดเคือง เรื่องเดียวกัน ดันคิดต่าง
หลายคนคิด วินิจฉัย ไปคนละทาง
ต้องแยกข้าง ต่างเดิน เขินขัดฤดี

7"มีทองเท่าหมวดกุงนอนสะดุ้งจนเรือนไหว
อยู่แห่งใด ไม่เป็นสุข ทุกข์หมองศรี
มีสมบัติ เพียงน้อยนิด จิตรกรู้
หวั่นฤดี จะรู้หาย ใจกังวล

8"มือใครยาว สาวได้สาวเอา"เศร้าใจจ้ง
ต่างมุ่งหวัง เอาแต่ได้ ไร้กุศล
อำนาจหลาย กอบโกยไป ไม่อายคน
ใครดีใครได้ ไร้กมล พันทางธรรม

4)"มั่งมีในใจ เล่นไบบนบก"ยกมากล่าว
สุขจริงเล่า....เฝ้าคิดฝัน....นั้นของแน่
สุขจอมปลอม น้อมนำให้ ใสดวงแด
ใช้สุขแท้.....อาจแยได้.....ถ้าใจยึด

5)"มากขี้ควายหลายขี้ช้าง"ช่างยินดี
แสนเปรมปรีดี..ดีตราจอง..ต้องถมถัด
แมงกูดจี.....นี้มากมาย....น้ำลายยัด
เฝ้าจับจ้อง....กินท้องอืด....อืดที่ตครัน

6)"มากหอมมากความ มากคนก็มากเรื่อง"
คิดสรรค์สร้าง ทางรุ่งเรือง เฟื่องฟูนั้น
คิดต่างไซ้....ได้ผลดีมากมีอนันต์
ถกเถียงกัน...ประสานหทัย..ให้มั่นคง

ความคิดคน หลากหลาย ใช้เรื่องแปลก
คิดผิดແผก..ไม่แตกแยกนี้..ที่ประสงค์
เป้าหมายเด่น...เห็นพ้องกัน..มันจำนง
ร่วมชูธง.....ส่งเสริมนี้.....ดีแน่นอน

7)"มีทองเท่าหมวดกุงนอนสะดุ้งจนเรือนไหว
อยู่แห่งใด ให้เป็นปลื้ม ลืมหมองศรี
มีสมบัติ เพียงน้อยนิด จิตเปรมปรีดี
มาดหมายมี ที่สร้างเสริม เพิ่มเติมนั้น

8)"มือใครยาว สาวได้สาวเอา"เข้าใจดี
โอกาสมี...ที่ท่านฉวย....รวยสุขสันต์
ขอเพียงว่า....ให้การุณย์....เกื้อกูลกัน
คนมือสั้น...ไม่ทันเขา...เศร้ามากมาย

9) "มือถือสาک ปากถือศีล" กินสินบน
เที่ยวโอ้ตน เป็นคนดี มีคุณล้ำ
แสดงตัว เป็นผู้ที่มีศีลธรรม
แต่ใจทราม ประพฤติชั่ว เมามัวอบาย

10) "มือไม่พาย เอาเท้าราน้ำ" ทำได้ลง
เขาประสงค์ มุ่งตรงงาน ดันขวางได้
ไม่เสริมพลัง ยังขวางทาง ช่างน่าอาย
ทำอะไร ไร้จรรยา ไม่น่าชม

11) "เมื่อพื้เนื้อหอม เมื่อพอมเนื้อเหม็น"
มีให้เห็น ทัวไป พาใจชม
ยามร่ำรวย อำนวยได้ หลายคนชม
ยามล่มจม ทรมใจ ไร้คนมอง

12) "แม่สายบัว แต่งตัวค้ำง" ตั้งตารอ
ใยรูปหล่อ ยังไม่มา พาใจหมอง
ปล่อยน้องสาว เจ้าแต่งกาย หมายถึงมอง
ปล่อยเนื้อทอง ต้องรอแก้ว เธอไม่มา

13) "ไม่ได้เบี้ย ออกข้าว" โฉดเขลาใจ
ไร้ส่วนได้ ไม่มีประโยชน์ โทษตามหา
คนอื่นทำ กรรมตกเรา รุมเร้าอุรา
ใยพลอยมา เสียทรัพย์ นับว่าชวย

9) "มือถือสาก ปากถือศีล" จินต์สกปรก
เฝ้าแต่ยก กระดกกัน ตนเหลือหลาย
เป็นคนดี...มีคุณธรรม.....ล้ำเกินใคร
แท้จริงไซ้...ใจแสนชั่ว.....มั่วโลกีย์

10) พาเสียชื่อ "มือไม่พาย เอาเท้าราน้ำ"
คนเขาจำ..เหนียวลำบาก..มากมายนี้
ท่านหย่อนเท้า...ราน้ำนั้น....ต้านวาริ
คนอัปรีย์....จะดีไหม.....ว้ายไปเอง

11) "เมื่อพื้เนื้อหอม เมื่อพอมเนื้อเหม็น"
นั่งเจ้าจุก...ทุกข์ลำเค็ญ...เห็นเป้งเป้ง
มีเนื้อหนัง นั่งเศร้าสร้อย คอยแลเล็ง
จ่ายจนเจ็ง..เจ็งมากมาย..ละลายไขมัน

12) "แม่สายบัว แต่งตัวค้ำง" นั่งตาลอย
เฝ้าแต่คอย..ชม้อยเมียง..หวังเคียงมัน
หนุ่มรูปหล่อ....พอรวยนี้...ดีจันรรจ
อย่าได้ฝัน....ฝันแล้วทิ้ง.....ซึ่งหนีไป

อย่าด่วนได้...ใจง่ายหนอ....ขอให้คิด
จงพินิจ.....พิจารณา.....อย่ารีบให้
ใช้ทางผิด....คิดรวบรัด...มัดตัวชาย
โดยพลิกาย..ให้ตระหนัก..จักลำเค็ญ

13) "ไม่ได้เบี้ย ออกข้าว"...เราใจดี
ผลผลิตมากมี...ที่ทำนา...มหาศาล
ญาติสนิท มิตรสหาย ใฝ่สัมพันธ์
คอยแบ่งปัน..เบิกบานฤดี..ที่ทำมา

14) "ไม่ได้เปีย เอาข้าว " เขาตั้งใจ
เอาให้ได้ สิ่งที่ดี มีให้ฉวย
ไม่ได้นี้ ก็เอาโน่น จนรำรวย
ไปได้สวย ด้วยใจเขา มือเปล่าไม่มี

15) "ไม่เป็นโล้ เป็นพาย" ไร้หลักการ
ไม่เป็นหลัก เป็นฐาน รนรานรุกรี้
ความแน่นอน หาไม่ได้ คล้ายผงธุลี
ช่างไม่มี วิธีการ อันสุนทร

16) "ไม่มีปีมีกลอง,ไม่มีปีไม่มีขลุ่ย"
มาดุษดุษ ลุขขึ้นมา เบื้องหน้าสลอน
ไม่มีเหตุ บอกล่วงหน้า มาเตือนก่อน
ไม่มีเค้า เหล่าบทจร ก่อนประดั่ง

17) "ไม่รู้จักเสื่อ เอาเรือมาจอด
ไม่รู้จักมอด เอาไม้มาวาง"
ไม่รู้ภัย ใหญ่จักมา ปัญญาจาง
ควรยับยั้ง ชั่งใจดี ก่อนมีภัย

18) "ไม่เห็นน้ำ ตัดกระบอก
ไม่เห็นกระรอก โกงหน้าไม้"
ทำไปก่อน กาลอันควร ด่วนตัดใจ
ช่างห่างหาย วิสัยทัศน์ ขาดประสบการณ์

19) "ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา "
ไม่รู้ว่า ฌี๋องจะร้าย ไปปานนั้น
จวบประสพ พบคาคา ตะลึงตะลาน
จึงประหวั่น พรันพรึง คณิงภัย

14) "ไม่ได้เปีย เอาข้าว " เขาตั้งใจ
เอาไปก่อน ห่อนเป็นไร ฉันทไม่ว่า
เห็นไก่ชน นำสนนั๊ก ประจักษ์ตา
ไว้วันหน้า...จะมารับ....จับให้ที

15) "ไม่เป็นโล้ เป็นพาย" ใช้เรื่อนต์
แสนสบาย..ไร้กังวล..หม่นหมองศรี
เล่นปรี๊ดปรี๊ด ประหยัดเวลา พาเปรมปรีดิ์
ถึงที่หมาย.....ไวเร็วรี.....มิชักช้า

16) "ไม่มีปีมีกลอง,ไม่มีปีไม่มีขลุ่ย"
เดินดุษดุษ.....ลุขมานี้.....ถือกีตาร์
เล่นไม่เป็น.....เห็นทุกที.....ที่จินตา
คิดว่าเท่.....สาวเฮฮา.....บ้าลั่นดี

17) "ไม่รู้จักเสื่อ...เอาเรือมาจอด
ไม่รู้จักมอด.....เอาไม้มาวาง"
ไม่รู้จักเจ้าของ แสนต้องใจ ไปเดินห้าง
เพลินจ่ายตังค์....นั่งคิดอยู่...มิรูวาย

18) "ไม่เห็นน้ำ.....ตัดกระบอก
ไม่เห็นกระรอก.....โกงหน้าไม้"
คนฉลาด..ตัดไว้ก่อน..นอนสบาย
เตรียมเอาไว้ ได้ใช้ทันที เมื่อมีน้ำ

19) "ไม่เห็นโลงศพ ไม่หลั่งน้ำตา "
สุดใจหาย..ไม่เห็นภรรยา...มารศรี
อยู่ร่วมเรียง...เคียงกัน...มานานปี
เธอลาไกล..ไปบวชชี...สามีครวญ

20"ไม่เอาถ่าน" ไม่เอาการ งานไม่กระตือรือร้น
ไม่ได้เรื่อง ได้ราว ไม่เอาไหน
มาจากการ ใช้ถ่าน เป็นเชื้อไฟ
เผาเท่าไร แร่ไม่ละลาย ไม่ได้ทอง

21"ไม้เบื่อไม้เมา " เขาไม่คบ ไม่สบตา
ไม่เฮฮา พาที มีแต่หมอง
เขาขัดแย้ง แข่งบุญญา หน้าไม่มอง
ใยขัดข้อง หมองหมาง คลางแคลงใจ

22"ไม้ป่าเดียวกัน" คิดใส่ใจ ใฝ่สัมพันธ์
เพศเดียวกัน ชายด้วยกัน รักกันได้
เฉกเช่นเรือ เมื่อพลาตชน คนทำใจ
ด้วยใช้ไม้ ป่าเดียวกัน โกรธกันไม่ดี

23"ไม้ล้มเงาหาย"ยามใหญ่ ไร้ปัญหา
บุญวาสนา มากล้น คนเรียกพี่
ยามตกต่ำ ระกำใจ ไร้บารมี
คนหน่ายหนี ไมตรีคลาย ไม่นำพา

24"ไม้หลัก ปักขี้ควาย"ใจโอนเอน
เป็นไม้หลัก ปักขี้เลน โอนเอนหนา
ช่างโลเล เหลือใจ กลับไปกลับมา
เสียคุณค่า ศรัทธาละลาย ไม่ควรเป็น

อภัยหนอ...ขอกลับตัว...ชั่วไม่แตะ
เคยเหลาะแหละ เกาะแคะสตรี มีมีหวน
เรื่องเหล้ายา...ซาไฟ...สิ่งไม่บังควร
ขอสัญญา...จะทบทวน...เลิกด่วนนี้

20)"ไม่เอาถ่าน"รำคาญฤดี มีมากเหลือ
ช่างน่าเบื่อ...เกินทน...หม่นหมองศรี
จะเอาแก๊ส เมียแพดเสียง น่าเปรี้ยวชะที่
งี่เง่าจ้ง.....อย่างหอยนี้.....ที่จะทำ

21)"ไม้เบื่อไม้เมา "ไม่เข้าใจ ใยช่างเป็น
ทะเลาะกัน..นั่นประเด็น..เห็นแล้วขำ
เรื่องเล็กน้อย จีบจ้อยเหลือ เปื่อจะจำ
โธ่เวรกรรม....นำมาคิด.....จิตวุ่นวาย

22)"ไม้ป่าเดียวกัน"ฉันทชอบ ตอบได้นี้
พฤษชาหมู่...อยู่ถิ่นที่...ดีเหลือหลาย
ปลูกพิทักษ์...รักษานั้น....จัดการง่าย
แสนสบาย.....ไร้กังวล.....คนดูแล

23)"ไม้ล้มเงาหาย"...ไร้วิหคนกกา
มาอาศัย.....ได้พึ่งพา.....ถึงคราแย
รอผูกพัน.....ช่างกระไร.....ไร้คนแล
ซ้ำดวงแด แค่ปล่อยวาง กระจ่างใจ

24)"ไม้หลัก ปักขี้ควาย"เคยได้ยิน
ในแดนดิน ถิ่นอีสาน สำนานหลาย
ควายขี้ปุบ....ปักไม้ปุบ....จับจองไว้
เกิดแมงกูดจี มีมากมาย ได้กินมันส์

แบกไว้ มั่นก็หนัก
วางได้ มั่นก็เบา
ยึดเอา มั่นก็ทุกข์
สุขเพราะ ปล่อยวาง

25)"ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก"
งานลำบาก หากเปลี่ยนผู้ใหญ่ ไซ้เรื่องเล่น
สอนเด็กง่าย กว่าผู้ใหญ่ หลายประเด็น
ไม่ลำเค็ญ เช่นผู้ใหญ่ หลายลีลา

26)"ม้าดีดกะโหลก" กระตอกกระเดก
ทำเป็นเด็ก เล็กกระจ้อย ด้อยพรรษา
ใช้กับหญิง ยิงเรือ เมื่อโคลคลา
มีท่วงท่า ลีลาเดิน เมินกุลสตรี

27)"แม่สื่อแม่ชัก ไม่ได้ตัว เอาวัวพันหลัก"
หญิงชอบชั้ก เชิญชวน มวลโฉมศรี
ให้ยอมรัก สมัครใจ ชายคนนี้
หากนารี ไม่ดีด้วย ฉวยไว้เอง

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(อุบหมอดอักษร ม. 27 ธันวาคม)

ทำในสิ่งที่ทำให้คุณ
.. มีความสุข ..
อยู่กับคนที่ทำให้คุณ
.. ยึดได้ ..
หัวเราะให้มากเท่าคุณ
.. หายใจ ..
และ รัก トラบเท่าที่คุณ
.. มีชีวิตอยู่ ..

♥_T_I_K_♥
Like Become Love

25)"ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก"
สุดลำบาก เหลือจ๊กกล่าว เล่าแกลง
บอกเรื่องดี นี้ไม่น้อย คอยเฝ้าแย้ง
เรอตะแบง หน้าแห้งเล่า เหล่าผู้ชาย

26)"ม้าดีดกะโหลก"...โขกไม่ยั้ง
ผู้ใหญ่ชี้.....มีคำสั่ง.....เด็กฟังไว้
อย่ามัวเพลิน...เดินให้ดี...สตรีไทย
พลาดขึ้นมา...ตาตุ่มลาย...ดีไม่ยั้ง

27)"แม่สื่อแม่ชัก ไม่ได้ตัว เอาวัวพันหลัก"
ประเดิดประดัก รักเองนั่น มั่นน่าฟัง
ผูกสมัคร.....กักเอาไว้.....น่าอายจ้ง
นะจ้งจ้ง...ตั้งตัวไม่ติด...มิตรทิมแทง

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร ๗ อักษร

1" ยกตัวขึ้นเหนือลม"ข่มผู้อื่น
ชอบหยิบยื่น ความผิด คิดข่มเหง
ชอบยกตน ข่มท่าน ครั้นคร้ามเกรง
ชอบอวดเบ่ง เก่งเกินใคร ไยเหิมเกริม

2"ยกภูเขา ออกจากอก"ยกภาระ
เรื่องเกะกะ หนักใจ ให้ฮึกเหิม
หมดกังวล สบายรุ่มรวย ได้ใจเพิ่ม
ปลดทุกข์เดิม เพิ่มสุขใหม่ ทัยสราญ

3"ยศช้าง ขุนนางพระ"ละเลิกเถิด
ใช้จักเกิด เลิศลักษณะใด ไร้แก่นสาร
ไม่มีประโยชน์ แก่ผู้รับ อับประมาณ
ความสำคัญ นั้นไม่มี ดีเลวอันใด

4"ย้อมแมวขาย"ช่างทำได้ น่าอายจัง
ทำปิดบัง สิ่งไม่ดี ดูดีให้ได้
ตกแต่งคน หรือสิ่งของ เป็นของใຍ
แต่ภายใน ไร้ค่า ไม่น่าทำ

5"ยาหม้อใหญ่" หนายนักหนา ไม่น่าชิม
จำต้องลิ้ม ปลื้มคอออย ทยอยกล้า
เรื่องเปื้อนหน้าย เอือมระอา มาตอกย้ำ
สุดกลืนกล้า แต่จำใจ ไร้หนทาง

1)" ยกตัวขึ้นเหนือลม"ทำลมเหม็น
สุดหมองหม่น คนล้าเค็ญ เห็นได้นั้น
อยู่ไ้ลม.....ดมเต็มที.....มีอาการ
มิบังควร...ชวนรำคาญ...ท่านอย่าทำ

2)"ยกภูเขา ออกจากอก"เคยหมกมุ่น
จิตเคืองขุ่น.....รุ่มรวย.....ใจถล่ำ
สารพัน.....ปัญหานี้.....มีประจำ
สุดสุขล้ำ ยามเกษียณ ชืดเขียนกลอน

3)"ยศช้าง ขุนนางพระ"ใช้กะเกณฑ์
อย่าได้เห็น..เป็นสำคัญ...จงผันผอน
มุ่งทำงาน ของท่านไป ไม่เดือดร้อน
อย่าพึงได้..อาลัยอาวรณ์..หอนกังวล

4)"ย้อมแมวขาย"อย่าได้ทำ ช้าคนซื้อ
คิดไม่ซื้อ..ถือว่าชั่ว..หมองมัวหม่น
มียั่งยืน...ขึ้นทำไปไม่ทานทน
ถูกสาปแช่ง ทุกแห่งหน คนใจทราม

5)"ยาหม้อใหญ่"ไม่อยากทาน มันสุดขม
แข็งอารมณ์...หอนขมขึ้น...ขึ้นคอกล้า
ที่เบียร์เหล้า ฝ้าคอยดื่ม ปลื้มประจำ
รื่นเริงรมย์....ขมแต่ล้ำ....รำพึงรำพัน

จิตเราคิดเสมอว่า
เราจะมีความรัก
ในคนและสัตว์ทั้งโลก
เสมอด้วย
การรักตัวเราเอง

“เมตตา”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกาญ วัณโฑ (เสียงธรรมยามเช้า)
facebook/ธรรมะออกแบบชีวิต

6"ยิงปืนนัดเดียว ได้นกสองตัว"
เก่งสมตัว หัวหน้าดี มีแบบอย่าง
วางแผนดี มีจังหวะ ชนะทุกทาง
เป้าสมหวัง ทั้งผลเพิ่ม ส่งเสริมพลัง

7"ยืนกระต่ายขาเดียว,ยืนกระต่ายสามขา"
ยืนยันว่า ยังเหมือนเก่า ทำความหลัง
พูดคราใด ไม่เปลี่ยนแปลง แยังจริงจัง
ทั้งยืนนั่ง ยังยืนยัน ไม่ผันแปร

8"ยื่นแก้วให้วานร" อ่อนใจยิ่งกว่า
ของสูงค่า ราคาเลิศ ประเสริฐแท้
มอบให้คน ไม่รู้ค่า ไม่น่าแล
เหมือนเผื่อแผ่ แก้วเจียรนัย ให้ไก่กิน

9"ยุให้รำ ตำให้รั่ว" ยั่วตะแบง
เที่ยวยุแยง ตะแคงแซะ แหวะทั่วถิ่น
พูดให้เขา ผิดใจกัน แตกันสิ้น
ชอบติฉิน นินทา ไม่น่าคบ

เราจะตั้งใจจะเกื้อกูล
คนและสัตว์ทั้งโลก
ให้มีความสุข
เรามีจิตคิดเป็นมิตรที่ดี
สำหรับคนและสัตว์
ทั้งโลกไว้เสมอ

“กรุณา”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกาญ วัณโฑ (เสียงธรรมยามเช้า)
facebook/ธรรมะออกแบบชีวิต

6)"ยิงปืนนัดเดียว ได้นกสองตัว"
ทำแกงคั่ว.....หัวไม่ต้อง....ร้องเฮลั่น
พวกขี้เหล้า.....เมายา.....หรรษาครัน
ยิงนกนั้น...ท่านใจร้าย....โยช่างเป็น

7)"ยืนกระต่ายขาเดียว,ยืนกระต่ายสามขา"
ยืนยันมา ว่าไม่เหมือนเก่า ฝ้าสงสัย
มธุรสวาจา คราเมื่อก่อน ร่อนชะไร
เธอเปลี่ยนไป กลายเป็น เช่นคนละคน

8)"ยื่นแก้วให้วานร" สอนให้รู้
สิ่งสวดยหรุ.....ดูมีค่า.....ราคาหล่น
ดุดังไก่ ได้พลอย เหงาหงอยกมล
ชอบเหตุผล....มอบคนที่...มีปัญญา

9)"ยุให้รำ ตำให้รั่ว"...น่ากลัวนัก
คนเคยรัก....มากมายนี้....มีปัญหา
กลับมาเกลียด เคียดแค้น แน่นอูรา
ด้วยหูเบา..เชื่อเขาหนา..พาระทม

เราจะไม่อิจฉาริษยาใคร
เมื่อคนอื่นได้ดี
พลอยยินดี
กับความดีของเขา
เพื่อมาปฏิบัติตน
ให้มีความดี
“มุชิตา”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกาญ วัคฑาทุง (เสียงธรรมยามเช้า)
facebook/ธรรมะออกแบบชีวิต

10"ยุ่งเหมือนยุ่งดีกัน" พัลวันพันธุ
คุณไม่รู้ อยู่อย่างไร ไม่สงบ
อีรุงตุงนัง ช่างยุ่งนัก ยากดูครบ
ไม่เคารพ กติกา พาวุ่นวาย

11"แย่งกันเป็นศพมอญ" ค่อนข้างยุ่ง
ต่างหมายมุ่ง ประโยชน์ตน สับสนโฉน
ประเพณี ปลงศพมอญ แต่ก่อนแต่ไร
แย่งผู้ตาย ไปบ้านเรา เขาคนสำคัญ

12"โยนหินถามทาง" แผ้วถาง ทางเดินก่อน
เปิดประเด็น เป็นบทจร ก่อนกิจนั้น
ทดลองทำ ย้ำหยั่งเชิง เบิ่งใจกัน
ตั้งคำถาม ความเกี่ยวพัน กลั่นกรองเอา

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(ฉบับหมวดอักษร ๗ อักษร 12 ตัว)

เราจะเฉย
ต่ออาการ
ที่เพื่องปล้ำ
และไม่ซ้ำเติมใคร
“อุเบกขา”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกาญ วัคฑาทุง (เสียงธรรมยามเช้า)
facebook/ธรรมะออกแบบชีวิต

10)"ยุ่งเหมือนยุ่งดีกัน" พัลวันพัลเก
โอกาสประสบ..จบเห่..ชวนเซล้ม
ความแตกแยก แทรกวิบัติ อาจล่มจม
ผู้มีปัญญา อย่าทับถม โหมไฟแรง

11)"แย่งกันเป็นศพมอญ" ถึงตอนต้น
สำนวนโวหาร...โบราณนี้...ที่แถลง
สุดสับสน...จนปัญญา....มาลำแดง
เขาจะแย่ง ฉันทนงหน้าย ขอไกลลับ

12)"โยนหินถามทาง" จ้างก่อไม่บอก
เป็นไรไป..อ้ายหอก..เดี้ยวศอกกลับ
โยนหินให้ อันตรายหนอ ขอกำซับ
ตำรวจจับ...ค่าปรับเสีย...เมียหน้าอ

โกวิท ธีรวิโรจน์

หมวดอักษร ร ไร่

1"รถไฟ เรือเมล์ ลิเก ตำรวจ"
จัดเป็นหมวด คนเจ้าชู้ หมู่หลอกสาว
เป็นอาชีพ บีบตัวจ้ง อยู่ยั้งไม่ยาว
เพียงชั่วคราว เข้าหยอกรัก แล้วจากจร

2"รวดเร็วปาน กามนิตหนุ่ม "กลุ่มว่องไว
ทำอะไร ว่องไวนัก ไม่พักผ่อน
เปลี่ยนประพฤติ ยึดกิจกรรม ยามกาลก่อน
พลิกบทจร เป็นคนใหม่ ว่องไวจริง

3"รักดีห้ามจ้ว รักชั่วหามเสา"
ไต่ร่ตรองเอา ตามใจเจ้า เอาสักสิ่ง
หากใฝ่ชั่ว มัวช้วนัก ลำบากจริง
ใฝ่ดียิ่ง อยู่สบาย ไร่กั้วล

4"รักยาวให้บั้น รักสั้นให้ต่อ"
จิตใจหนอ ต่อหรือตัด จัดสักหน
รักสั้นหนอ ต่อพยายาม อาฆาตคน
รักยาวลั้น สนใจตัด อาฆาตพินพัง

5"รักว้วให้ผูก รักลูกให้ตี"
ด้วยไมตรี มีดวงจิต คิดสอนสั่ง
ลูกผิดพลั้ง รั้งให้ตี มีโทษบ้าง
ตามใจจ้ง สร้างอคติ มิเข้าที่

1)"รถไฟ...เรือเมล์ ลิเก...ตำรวจ"
แสนเจ็บปวด...รวดเร็ว...คนเขาวา
ระทมทุกข์..ถูกเหมากลุ่ม..กลุ่มอุรา
พิพากษา.....ว่าเจ้าชู้ดูไม่งาม

2)"รวดเร็วปาน กามนิตหนุ่ม"หนุ่มฤดี
ทำเรื่องใด.....ไวเร็วรี.....อาจมีถลำ
มิครวญใคร่ ใ้รอบคอบ พบบอบช้ำ
ผลแห่งกรรม ทำหม่นหมอง มิต้องใจ

3)"รักดีห้ามจ้ว.....รักชั่วหามเสา"
หนักเหลือแสน หลังแอนเล่า เขาทำได้
ห่อนย่อท้อ..ต่อความยาก.. ลำบากกาย
ทำสิ่งใด.....ได้ผลนั้น....ตามครรลอง

4)"รักยาวให้บั้น.....รักสั้นให้ต่อ"
โกรธกันหนอ ก้ออภัย ไม่หม่นหมอง
หากสุขไฟ ไหม้ลามฤดี ที่ครอบครอง
ท่านจะต้อง.....เศร้าโศกา.....อาดูรนัก

5)"รักว้วให้ผูก รักลูกให้ตี" มีเหตุผล
ดื้อนันต์.....มันกมล....ล้นประจักษ์
เลี้ยงดูบุตร..สุดสวาทเล่า..เฝ้าพุ่มพัก
ลูกได้ดี.....ดีเพราะรัก.....จ้งดงาม

คนที่เอ่ยปากขอโทษก่อน คือคนที่กล้าหาญที่สุด
คนที่ให้อภัยก่อน คือคนที่เข้มแข็งที่สุด
และคนที่ลืมได้ก่อน คือคนที่มีความสุขที่สุด

6"ราชสีห์สองตัว อยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้"
คนยิ่งใหญ่ เกรียงไกรอำนาจ อุกอาจทุกที่
เสือสองตัว ถ้ำเดียวกัน กัดกันฉะนี้
ตรองให้ดี ยามยิ่งใหญ่ ควรใจดี

7"รำไม่ดี โทษปีโทษกลอง"
ยามขัดข้อง มองผู้อื่น ขึ้นเหลือที่
ทำไม่ได้ ให้ร้ายผู้อื่น ฟืนฤดู
อันชั่วดี อยู่ที่ตัว โยนชั่วให้ใคร

8"รื้อแต่หลังคาเขา หลังคาเราไม่รื้อ"
ใจไม่ซื่อ คดเคี้ยว เหลียวแต่ได้
คิดจะเอา ของผู้อื่น ฟืนรำไป
ของตัวเอง เก็บไว้ ไม่ให้เลย

6"ราชสีห์สองตัว อยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้"
จริงหรือไม่ สงสัยนัก ใคร่อยากถาม
ตัวเมียอยู่.....ตัวผู้คลอ.....ขอติดตาม
นอนในถ้ำ...ยามสนธยา...เฮฮาเพลิ้น

7)"รำไม่ดี ...โทษปี...โทษกลอง"
ตะโพนฆ้อง.....ฉิ่งฉับ.....รับไม่ได้
ระนาดเอก ระนาดทุ้ม แสนกลุ้มใจ
แย่มากมาย ไม่ไหลลื่น ขึ้นขมจริง

เคยรำพัด.....จัดเจน..... เช่นนี้เล่า
ชาวบ้านเขา..เฝ้าโจษจัน..ชำนาญยิ่ง
มารำไทย.....ไยแก้กั๊ง.....ฟังทุกสิ่ง
ต้องขายหน้า ระอาจริง ดิ่งลงคลอง

8)"รื้อแต่หลังคาเขา หลังคาเราไม่รื้อ"
ความจริงหรือ คือเพื่อนบ้าน นั้นขอร้อง
พายุมา.....หลังคาเปิง....น้ำเจ็งนอง
ตามครรลอง ต้องกุลเกือ เอื้อเพื่อกัน

9) "รู้จักเก็บ รู้จักจำ" ความประหยัด
ยามติดขัด ฉลาดใช้ ไข่เก็บเฉย
"รู้จักเก็บ รู้จักเขี่ย" เบี่ยงอกเงย
คำเปรียบเปรย เฉลยไข ให้ใฝ่อม

10) "รู้น้อยพลอยรำคาญ รู้มากยากนาน"
คำโบราณ ท่านสอนสั่ง อย่างถนอม
คนรู้น้อย ด้อยปัญญา ระอาพยอม
คนรู้มาก ยากจะน้อม ยอมเชื่อฟัง

11) "รู้ไว้ชื่อว่า ใสบ่าแบกหาม"
หมั่นติดตาม ความรู้ใหม่ ให้กระจ่าง
รอบรู้มาก ไขลำบาก หนังสือสารพวงค์
ยามคาดหวัง ยังได้ใช้ ไม่อับจน

12) "รู้หลบเป็นปีก รู้หลีกเป็นหาง"
รู้แนวทาง อย่างชาญชัย ไม่ขัดสน
ทำอย่างไร ให้ปลอดภัย ไร้กังวล
หลบหลีกพ้น ผองภัย ได้คล่องดี

13) "รู้หาญ รู้ฉลาด" แจ่มชัดแนวทาง
รู้จักวาง สร้างสน กลวิธี
กล้าในสิ่ง ที่ควรกล้า ปัญญามี
กลัวในสิ่ง ที่ควรหนี ไขปัญหา

14) "เรียนผูก ต้องเรียนแก้" แน่ทุกทาง
รู้จักวาง อย่างรอบคอบ กรอบปัญหา
รู้จักทำ ยามพลาดไป ไขปัญญา
แก้ปัญหา ที่ตนสร้าง ได้อย่างดี

9) "รู้จักเก็บ....รู้จักจำ"....กระทำนี้
นานเป็นปี มีเงินออม พร้อมสุขสันต์
เศร้าเหลือล้น เมียคั่นเจอ เเธอริบนั้น
ที่เฝ้าฝัน.....พลันมลาย....ใจวังเวง

10) "รู้น้อยพลอยรำคาญ รู้มากยากนาน"
คำโบราณ ท่านกล่าวไว้ ได้เหมาะเหม็ง
คนรู้น้อย.....ด้อยปัญญา.....อวดว่าเก่ง
คนรู้มาก.....ซักจะแข็ง.....เคร่งกติกา

11) "รู้ไว้ชื่อว่า ใสบ่าแบกหาม" ยามต้องใช้
เกิดผลได้...มากมายนัก...ประจักษ์หนา
ปัญญาเยี่ยม.....เปี่ยมมากมี.....ที่เป็นมา
ถึงเวลา.....นำมาใช้ได้ทันควัน

12) "รู้หลบเป็นปีก....รู้หลีกเป็นหาง"
รู้แนวทาง....กันบ้างไหม....อย่าได้ฝัน
หลบหลีกเมีย เพลี่ยจริงหนอ ขอรำพัน
ชาติหน้านั้น...มันเร็วไป....อย่าได้รอ

13) "รู้หาญ.....รู้ฉลาด".....ชัดเจนล้ำ
แนววิถี.....ที่กระทำ.....จำให้มั่น
ความเก่งกล้า พาวุ่นวาย มากมายครั้น
กับเมียนั้น ท่านฉลาดเถิด เกิดผลดี

14) "เรียนผูก ต้องเรียนแก้" แต่มุ่งมั่น
ใจเด็ดเดี่ยว ห่อนเลี้ยวหัน ผันเปลี่ยนนี้
เราผูกเอง.....แก้เองนั้น.....ทำทันที
เกิดปัญหา.....อย่ารอรี.....ที่ควรเป็น

โกรธเขา...เรารู้ว่าร้อน
จะนั่งนอน ก็เป็นทุกข์ ไม่สุขใส
แล้วยังคือ ค้านโกรธ จะโทษใคร
ต้องหักใจ ไม่ให้โกรธ โปรดทำดู

15"เรือล่มในหนอง ทองจะไปไหน"
รวมเครือญาติ ขยายใหญ่ ได้ทรัพย์ปรี
ให้เครือญาติ แต่งงานกัน มั่นคงดี
ทรัพย์ทวี มีเงินทอง รวมกองโต

16"เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่"
เสียดายแท้ พอแก่ตัว ความชั่วโผล่
ทำความดี มาตลอด สูดยอดอีกไซ
ครั้นพอโต มโนกรรม ทำลายคน

17"เรือใหญ่คับคลอง"ผยองใจ ใหญ่ล้นเกิน
ยามเดินเหิน เมินผู้น้อย ด้อยทุกหน
ยามตกต่ำ ทำตัวยาก ลำบากลำบาก
ไม่กลับตน กลับใจ ไม่คืนยศ

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

(ฉบับวัดอักษร ร ๗๑ 17 ฉบับ)

บันได ๔ ขั้นสู่ความสำเร็จ

บันไดขั้น ๑ : จงเชื่อมั่นในสิ่งที่เราทำว่าสำเร็จ
บันไดขั้นที่ ๒ : ลงมือทำตามแผนที่เราวางไว้
บันไดขั้นที่ ๓ : แน่วแน่ มุ่งมั่น ไม่ย่อท้อในการทำ
บันไดขั้นที่ ๔ : ทบทวนปรับปรุงไปเรื่อยๆ
เมื่อนั้นความสำเร็จก็อยู่ไม่ไกล

เพียงความหวังและกำลังใจ

15)"เรือล่มในหนอง..ทองจะไปไหน"
อาจสูญหาย..ถ้าไม่เฝ้า..เศร้าเห็นเห็น
มีดมีวหม่น...คนใจทราม..พาลำเค็ญ
มีคุณธรรม..ต่ำเกินเกณฑ์..เล่นเอาท้อ

16)"เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่"
อนาถแท้...แลไม่เห็น...เช่นนี้หนอ
ต้องคลำเอา...เศร้าอุรา...น้ำตาคลอ
แต่ไม่ท้อ.....ขอสู้.....ชีวิตยัง

17)"เรือใหญ่คับคลอง"ต้องอย่าเข้า
เกิดอุปสรรค ลำบากเล่า คราวชนฝั่ง
ประเดิดประตก...กึกกัก...เรือจักพัง
ต้องมานั่ง.....โศกโศกา.....เฝ้าอาดูร

โกวิท ธีรวิโรจน์

